

वा०रा०

॥ २१६ ॥

अप्रशस्तैः पापजनकैरशुचिभिः पदार्थैस्तापसान्संप्रयुज्यविप्रकुर्वन्ति ॥ अपरानपि मृदून्प्रतिघ्नन्त्यपिपीडयन्त्यपि ॥ १५ ॥ अबुद्धं अविदितं यथाभवतितथा निद्रादौ अवलीयच निर्भयमाश्लिष्यच तदालिंगनेनाल्पचेतसो विचेतसस्तापसान्नाशयन्तोरमन्ते ॥ १६ ॥ सुग्भांडान्सुगादियज्ञसंभारान् अवक्षिपन्ति अवस्कंदयन्ति ॥ कलशानुदकपात्राणि ॥ प्रमर्दोभंगः ॥ हवने होमकर्मणि समुपस्थिते प्रवृत्ते ॥ १७ ॥ प्रजिघांसवः परित्यक्तमिच्छवः मिथो मिलिताः ॥ १८ ॥ शारीरीमुपहिंसां प्राणवियोगरूपां पुरादर्शयन्ति दर्शयिष्यन्ति ॥ अतश्ममाश्रमं त्यक्ष्यामः ॥ १९ ॥ अश्वस्य न विद्यनेश्वः संचयो यस्य तस्य महर्षेः पृषोदरादित्वात्साधु एते न रक्षोभयनिवारणक्षमत्वं तस्य दर्शितं ॥ २० ॥

अप्रशस्तैरशुचिभिः संप्रयुज्य च तापसान् ॥ प्रतिघ्नन्त्य परान्क्षिप्रमनार्याः पुरतः स्थितान् ॥ १५ ॥ ते पुतेष्वाश्रमस्थानेष्वबुद्धमवलीय च ॥ रमन्ते तापसांस्तत्र नाशयन्तो लपचेतसः ॥ १६ ॥ अवक्षिपन्ति सुग्भांडान् ग्रीन्सिचन्ति वारिणा ॥ कलशांश्च प्रमर्दन्ति हवने समुपस्थिते ॥ १७ ॥ तैर्दुरात्मभिराविष्टानाश्रमान्प्रजिघांसवः ॥ गमनायान्प्रदेशस्य चोदयन्त्युपयोग्यमां ॥ १८ ॥ तत्पुरारामशारीरीमुपहिंसां तपस्विषु ॥ दर्शयन्ति हि दुष्टास्तेत्यक्ष्यामश्ममाश्रमं ॥ १९ ॥ बहुमूलफलं चित्रमविदूरादितो वनं ॥ अश्वस्याश्रममेवाहं श्रयिष्ये स गणः पुनः ॥ २० ॥ खरस्त्वय्यपि चायुक्तं पुरारामप्रवर्तते ॥ सहास्माभिरितो गच्छ यदि बुद्धिः प्रवर्तते ॥ २१ ॥ सकलत्रस्य संदेहो नित्यं युक्तस्य राघव ॥ समर्थस्यापि सहितो वा सोढुः खमिहाद्यते ॥ २२ ॥ इत्युक्तवन्तं रामस्तं राजपुत्रस्तपस्विनं ॥ न शशाकोत्तरैर्वाक्यैरवबुद्धं समुत्सुकं ॥ २३ ॥

पुराप्रवर्तते प्रवर्तयिष्यति ॥ अतस्तवनित्ययुक्तस्यापि सदासावधानस्यापि रक्षोनिग्रहे समर्थस्यापि सकलत्रस्यापि हेतुगर्भमेतत् ॥ इहाश्रमे संदेहः संदेहवानेव वासः ॥ आर्श आद्यच् दुःखो दुःखजनकः ॥ अतस्तवाप्यत्रावस्थानमनुचितमिति व्यंग्यमतस्त्वमपि सहास्माभिरितो गच्छेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अबुद्धं अविदितं यथाभवतितथा निद्रादौ अवलीयच निर्भयमाश्लिष्यच तदालिंगनेनाल्पचेतसो विचेतसस्तापसान्नाशयन्तोरमन्ते ॥ १५ ॥ १६ ॥ सुग्भांडान्सुगादियज्ञसंभारान् अवक्षिपन्ति अवस्कंदयन्ति ॥ कलशानुदकपात्राणि ॥ प्रमर्दोभंगः ॥ हवने होमकर्मणि समुपस्थिते प्रवृत्ते ॥ १७ ॥ १८ ॥ शारीरीमुपहिंसां प्राणवियोगरूपां पुरादर्शयन्ति दर्शयिष्यन्ति ॥ अतश्ममाश्रमं त्यक्ष्यामः ॥ १९ ॥ २० ॥ अश्वस्य न विद्यनेश्वः संचयो यस्य तस्य महर्षेः पृषोदरादित्वात्साधु एते न रक्षोभयनिवारणक्षमत्वं तस्य दर्शितं ॥ २१ ॥ २२ ॥ इत्युक्तवन्तं रामस्तं राजपुत्रस्तपस्विनं ॥ न शशाकोत्तरैर्वाक्यैरवबुद्धं समुत्सुकं ॥ २३ ॥

अ०कां०

॥ २१६ ॥